

ವಿಮಾನ ಯಾನದ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ...

ವಿಮಾನ ಪ್ರಯಾಣ ಎಂದಾಗ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಭಯ, ಆತಂಕ, ಕುತ್ತಳೆ ಎಲ್ಲ ಭಾವನೆಗಳೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಉಂಟಾದವು. ಆದರೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಇಷ್ಟೇನಾ ಎಂಬ ಭಾವ ಸುಳಿದು ಹೋದದ್ದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ವಿಮಾನಯಾನ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಆ ನೆನಪು ಮಾತ್ರ ಇಂದಿಗೂ ಮನದಾಳದಲ್ಲಿ ಕಾಗೇ ಉಳಿದಿದೆ.

■ ಚಿ.ಎಸ್. ರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಿ

ಯಾಟೀಡಾಗಿಸಿದ ವಿಮಾನವನ್ನು ತಲೆಯೆತ್ತಿ, ಕತ್ತು ನೋಯಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದ್ದಷ್ಟೇ ಮಧ್ಯ ಮ ವರ್ಗದ ನಮಗೆ ವಿಮಾನಯಾನ ಎನ್ನಿವುದು ಗಗನ ಕುಸುಮವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇತ್ತಿಚೆನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ವಿಮಾನ ಪ್ರಯಾಣ ಬಹುತೇಕ ಜನರ ಕ್ರೇಟಿಕುವಂತಾಗಿರುವುದು ಸತ್ಯ.

2010ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಹೋಯೋಗಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತರ ಭಾರತ ಪ್ರವಾಸ ಹೋಗುವುದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದೇವೆ. ರಿಯಾಯಿತಿ ದರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಸಬುಹುದಾದ್ದರಿಂದ ಮಾರ್ಕೆನಳ್ಳಿ ವಿಮಾನದ ಟಿಕೆಟ್ ಕಾಯಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆ ತನಕ ನಾನು ವಿಮಾನ ನಿಲ್ಲಾಣಕ್ಕೇ ಕಾಲಿಟ್ಟಿರಲ್ಲ, ಏನೋ ತೆಕೆ, ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಡೆವಡೆ, ಏರಡು ಗಂಟೆ ಮುಂಬಿತವಾಗಿ ವಿಮಾನನಿಲ್ಲಾಣದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು ಎಂದಿದ್ದರೂ, ಲೇಟಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಆತಂಕ! ಬೆಂಗಳೂರಿನ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ಲಾಣವಾದರೂ ಎಲ್ಲಾ ಇಂಧಿಪ್ಪಾಮಯ. ಮುಸ್ ಪುಸ್ ಎನ್ನಿವ ಕೌಟಿನ ಹುಡುಗಿಯಿರು. ನಮ್ಮ ತಂಡದಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಕೆಲವು ಬಾರಿ ವಿಮಾನ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ್ದರಾದ್ದರಿಂದ ಅವರೇ ನಮ್ಮ ಗೈಡ್.

ಕುರಿಯಂತೆ ಅವರು ಹೋದೆದೆಯಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ! ಅಂತೂ ಇಂತೂ ನಮ್ಮ ಲಗೇಜನ್ನು ಒಗ್ಗೆ ಕಳಿಸಿ ಬೋರ್ಡಿಂಗ್ ಪಾಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಯ್ದು.

ಇನ್ನೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯವಿತ್ತು. ‘ಪಿಗೆ ಹತ್ತಿ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲಿ, ಬಾಯಲ್ಲಿ ಚಾಕೊಲೇಟ್’ ಅಧವಾ ಚ್ಯಾಯಿಂಗ್ ಗಮ್ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲಿಡರೆ ಬೈಯದು. ವಿಮಾನ ಟೆಕ್ ಆಫ್ ಮತ್ತು ಲ್ಯಾಂಡ್ ಆಗೇವಾಗ ಜೋಪಾನ. ಮೇಲೆ ಹಾರ್ಡ್ರೋಲೋವಾಗಲೂ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಗಡಗಡ ಅನ್ನತ್ತೆ, ಹೆರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ’ ಹೀಗೆ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಿ ‘ಹೆಡರ್ಕಂಡೊರೆ ಮೇಲೆ ಕಷ್ಟ ವೆಸೆದ್ದು’ ಅನ್ನೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ಶ್ರಿನಿವಾಸ!

ಕ್ರಾನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಬಣ್ಣದ ಬೊಂಗೆಗಳಿಂತಿದ್ದ ಗಗನ ಸಮಿಯರ ಸ್ವಾಗತದ ಮುಸುಳ್ಳಿಗೆ ಸ್ವಿಕರಿಸಿ ನಮ್ಮ ಅಂದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತೇವೆ. ವಿಮಾನ ಎಂದರೆ ಏನೋ ಅಧಿಕ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ ನನಗೆ ನಿರಾಸೆಯೇ ಆಯಿತು. ಅದರ ಒಳಾಂಗಣ ನಮ್ಮ ರಾಜಹಂಸ ಬಸ್ತುಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚೇನೂ ವಿಶೇಷ ಅನ್ವಯಲ್ಲಿ! ಗಗನ ಸಮಿಯರು ‘ಟ್ರೂಶ್ ಸರ್, ಟ್ರೂಶ್ ಮೇಡಂ?’ ಎಂದು ಕಸ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಬಂದಾಗ, ಗಗನಸಮಿಯರೆಂದರೆ ಕ್ಷೇತ್ರ ಲೋಕದವರು ಅನ್ನವ ಕಲ್ಪನೆಯಿದ್ದ ನನಗೆ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಪಾಪ

ಅನ್ನಿಸಿದ್ದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ!

ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಚಲಿಸಲಾರಂಬಿಕಿದ ವಿಮಾನ ವೇಗ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೊಡಗಿತು. ಯಾವಾಗ ಹಾರುತ್ತೋ ಅನ್ನೋ ಕಾತುರ. ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿ ಕುಳಿತೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಕಣ್ಣ ಬಿಟ್ಟರೆ ವಿಮಾನ ಮೇಲೇರಿಯೇ ಬಿಟ್ಟತ್ತು. ಬಹುತೇಕ ಪ್ರಯಾಣಕರೆಲ್ಲರೂ ಗಂಭೀರವದನರಾಗಿ, ತುಟಿ ಹೊಲಿದುಕೊಂಡವರಂತೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಬಸ್ತುಗಳ, ರೈಲುಗಳ ಗೊಚು ಗಢುಲದ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದ್ದ ನಮಗೆ ಇದೊಂದು ರೀತಿಯ ಹಿಂಸೆಯೇ ಆಯಿತು. ಯಾವಾಗ ಮುಗಿಯುತ್ತಪ್ಪಾ ಈ ವಿಮಾನ ಪ್ರಯಾಣ ಅನ್ನಿವರಂತಾಯಿತು!

ದೇಹಲಿಯಲ್ಲಿ ವಿಮಾನ ಇಳಿಯವಾಗಲೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಆತಂಕ ಇತ್ತು. ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತಾ ಬಂದು ಒಮ್ಮೆಗೇ ಧಡ್ ಎಯ ನೆಲ ಮುಟ್ಟಿದಾಗ ಸದ್ಯ ಭಾವಿಗೆ ಬಂದೆವು ಎನ್ನಿವ ಸಮಾಧಾನ! ಹೊರಬಂದು ಲಗೇಜನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ನಿಲ್ಲಾಣದಿಂದ ಆಚೆ ಬಂದಾಗ ವಿಮಾನ ಪ್ರಯಾಣ ಅಂದರೆ ಇಷ್ಟೇನೂ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಆನಂತರ ಹತ್ತಾರು ಸಲ ವಿಮಾನ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರೂ, ಮೌಲಿ ಬಾರಿ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯಾಣದ ಸವಿ ಸವಿ ನೆನಪುಗಳು ಹಸಿರಾಗಿಯೇ ಇವೆ.